

Kasım Sancıları

– KARDELEN · 03 Mart 2022

Kasım Sancıları

Cana küsmüşlüğümle ölüm uykusundayım
Yaz bitti, kasım geldi, halâ ayılamadım
Bilmiyorum aklımın, ben hangi s/usundayım
Her şeye boş vererek, canı oyalamadım

İnsan demek doğru mu, insanlıktan çıkana
Çoluk çocuk demeden, nice kanlar dökene
Kurnazca toprağıma, gözlerini dikene
Aklını başına al; dedim, duyulamadım

Türlü türlü hayat var, varlık yokluğu ezer
Kiminin karnı tokken, kimi açlıktan bezer
Kuşsütü eksik sofran, lokmalarımı dizer
Benci bu yaşantıya asla bayılamadım

Acımadan ülkemi, parsel parsel satarken
Nice insanlar gördüm, yan gelip de yatarken
Vatanım damla damla, kan kaybından giderken
Gerçeği haykırdıkça, kuldan sayılamadım

Ekonomi felç olmuş, ülkem battı, batıyor
TL'nin değer kaybı, içimi acıtıyor
Farkında mıyız bilmem, gelen geçen yontuyor
Bir şey yok süsü verip, yola koyulamadım

Nasıl bir rahatlık bu, hayat çıkmış rayından
Menzile ermek hayâl, ok fırlamış yayından
Kimi kurulmuş çıkmaz, köşkünden, sarayından
Ben öyle sere serpe, rahat yayılamadım

Farklı hayat şartları, sıktıkça şu canımı
Zehir zikkım bir kıymık, sızlatır sol yanımı
Merhametsiz şu düzen, emiyorken kanımı

Önlerinde saygıyla, durup eğilemedim

Kardelen

16.11.2021